

мъдростъта, на радостъта и на силата. Само така човѣкъ може да види Царството Божие. Само Учителятъ може да помогне на ученика, да придобие условията за влиане въ Царството Божие. Ако сънцето не изпраща своята свѣтлина и топлина, земята сама нищо не може да ни даде. Безъ учителъ ученикътъ нищо не може да направи.

„Ако се не роди нѣкой изново.“ Това значи: ако не се свържете съ възвишениетѣ сѫщества — съ ангелитѣ, херувимитѣ, серафимитѣ, началствата, престолитѣ, не може да се новородите. Новораждането освобождава човѣка отъ смъртъта, която го ограничава и лишава отъ условия за придобиване на всички добродетели. Нека всѣки каже въ себе си: Праведниятъ не умира. Никой не може да вземе добродетелитѣ му, никой не може да вземе душата му. Христосъ казва: „Имамъ власть да положа душата си, имамъ власть да я взема.“

Задачата на всѣки човѣкъ, на всѣки българинъ е да познае своя Баща и да каже: Готовъ съмъ вече да изпълня първо волята на Баща си, а следъ това и на своя ближенъ. Богъ ще му отговори: Да бѫде благословенъ този народъ, този човѣкъ, който е готовъ да ми служи съ любовь. Азъ ще платя всичкитѣ му дѣлгове, ще му направя нова кѫща, ще му дамъ добри синове и дѣщери.

Иде Божието благословение върху българския народъ. Иде Божието благословение за всички народи. Които сѫ готови, ще провѣрятъ това следъ десетъ години, други нѣкои — следъ сто години, а най-неподготвенитѣ — следъ хиляда години. Всички ще провѣрятъ, че думитѣ ми сѫ истинни и ще кажатъ: Благодаримъ Ти, Господи, че отвори очитѣ ни да виждаме. Тогава всички ще се убедите, че страданията, които днесъ преживявате, не могатъ да се сравнятъ съ славата, която ще дойде следъ десетъ, сто или хиляда години.

*

17. Беседа отъ Учителя, държана на
6 октомврий, 1918 г. София.